

Printed by E. D. Esblab & Comp., 1849.

ter, Och jag har min var luf och blida han bel-
3. Och jag har min var luf och blida han bel-
ten i det, och jag har min var luf och blida han bel-
Sag jag på bidden, och jag har min var luf och blida han bel-
kan, mitt på bidden, och jag har min var luf och blida han bel-
2. Sag jag på bidden, och jag har min var luf och blida han bel-
fja oftast jag har min var luf och blida han bel-
gitt i det, och jag har min var luf och blida han bel-
Don war, bestid, och jag har min var luf och blida han bel-
Och jag har min var luf och blida han bel-

Stepharen

Den Fjerde

29. Och jag har min var luf och blida han bel-
28. Och jag har min var luf och blida han bel-
27. Och jag har min var luf och blida han bel-
26. Och jag har min var luf och blida han bel-
25. Och jag har min var luf och blida han bel-
24. Och jag har min var luf och blida han bel-
23. Och jag har min var luf och blida han bel-
22. Och jag har min var luf och blida han bel-

8. Ja, Gud hjælp os, arma piger! Ingen lider så
som vi; Men Gud ware lof, vi tiger An så længe.
Så wæl si!

9. Gid wæl andå an med sødan, Huru sød det
odå år; Om det werkligt lönne mødan Till att slita si
så der.

10. Men Gud hjælp mig, fattig arma, Alting fry-
ter kan i wæl; Och em ej Sektens förbarma, Sig i-
bland, så wor' jag såld. —

11. Nå an jag då, tror du Brita? Åger knappast
mer en klut, Och om jag ej fæ på fritta, War det
længesedan slut. —

12. Du kan tænke, Pena lilla, Inte ens så liten
smul, Som på øgonsten kan trilla Sid jag till förleden jul,

13. Annat än en fladders tri'a Och en liten blå
shawlett, Och den gaf jag till Maria, Fattig flida hos
Jeanette. —

14. Jo, si våra sammaledes Skulle læses, som du
wet, Klæmma ur sig, Gud till heders, Elska alnar
brun tibet. —

15. Åh, det war då andå något, Sade han som fæ
se Hjo; Men Gud hjælp os, om de såg'et Alt wi flod'
så här i ro! —

16. Jo jag tycker se prostinnan, Hur hon skulle då
se ut! Ty hon unnar tjenarinnan Aldrig ens en fri
minut.

17. An då wåran gammel-hæra, Hur hon skulle wæs-
nas då? Och en så'n horribel læra Jag på køpet flul-
le sål —

18. Nej, farwæl nu, lilla Pena! Gudi lofwen att wi
fæit Eten smula hwila bena, Fast wi ha förfærligt
flått.

19. Herre Gud! Jag glömde fråga: Hør du, Pena,
låna mig. Om det står i din förmåga, Ett par piter-
stor; men tig. —

20. Interfær! ha, jag kan strattal Nej abjød, nu går
jag hem; Ty min själ att jag kan satta Hwad du,
Brita, skall med dem! —

21. Hå, det wet jag wist, du Pena! Inte kan man
gå på bal Som ett spætskøn og stena Af, i blotta
flor och sjal! —

Den Fjerde

Gud alston, tænde, Ihuswa wæn! förlåt jag gör omal
Och an en gång beswårar dig, ty kärlek är war
sat, Kanhända att du råknar på Om du en liten
flund skall stå Och tala några ord med den, Som dig
i hjertet bær.

2. Är icke du min lilla wæn? Jag dig wist ælsket har;
Du aldrig ur mitt sinne går, så længe lifwet an är qwar.
Hwar gång jag tänker uppå dig, Så rödes blodet uti
mig; Hwar gång jag dina øgon ser, Mitt hjerta åt dig ler.

3. Förlåt min wæn jag strifwer nu om omma kär-
leken, Den kärlek som jag burit har uti så længe tid.
För hwar en enda kärleks-blid, För hwart ett troget
trøttfamt siæt, Som jag har gått det för din flud Och
warit dig så huld.

4. Nu frågar jag dig an en gång, om du har i ditt
finn, Att alltid göra narr af mig och småda kärlek
min, Som jag upprigtigt burit har I alla mina lefnads-
dar; Hwad vill du swara mig en gång, Inför Guds
strånga dom.

5. Tror inte du att det är synd att narra så sin
wæn, Tror inte du att Gud det ser, som bor i himme-
len; Tror inte du att Gud det ser, Hur du mot wæn-
nen dig beter; Hwad vill du swara mig en gång Inför
Guds strånga dom?

6. Men är det så i sanning såg, att du mig håller
fær; Så gif mig ett upprigtigt sin, som alltid åran bær;
Mitt hjerta möta skall od dig, Med kärleken så wiser-
lig. Då får wi blanda sorg och ro, Och alltid sam-
manbo.

7. Nu lofwa dig stor rifeedom det jag blott intet kan;
Ty att jag är af ringa stånd, det kænner hwarje man.